

XXIV. NEDJELJA KROZ GODINU – 15. 9. 2019.

7:00 sati: Rana župna misa

9:00 sati: Cirkovljani: *REŽEK NIKOLA; *+čl. ob. PIGAC MIJE, +čl. ob. JAMBROŠIĆ I STEVIĆ; REŽEK JOSIP I JELENA; HRKAČ JOSIP I JELENA; KRIŽAJ STJEPAN I CECILIJA
10:30 sati: poldanjica: *SINKOVIĆ VERA I +čl. ob. SINKOVIĆ; *SAČER FRANJO, MARĐETKO, IVAN, TEREZIJA; SAČER STJEPAN I TEREZIJA

Krštenje: Victoria Kubinec

17:30 sati: Kapelica sv. Huberta: Sveta misa za stradale – utopljenike na Dravi (1953. godine)

16. ponедјелjak Sveti Kronelije i Ciprijan, mučenici

7:00 sati: *+čl. ob. KUKOLJ MIJE, BERMANEC PETRA I PERO BERMANEC

18:00 sati: Cirkovljani: *HORVAT LOVRO, MARIJA; SETNIK IVAN, MONIKA; KRAMAR ALOJZ, +čl. ob. ROĐAK IVAN I MARIJA

17. utorak 7:00 sati: *ŠKVORC FRANJO, MARIJA I KATARINA; *ČIŽMEŠIJA JOSIP, KATARINA I POTURIĆ MIJO

8:00 sati: Cirkovljani: *MARKAČ VINKO, MARIJA, ANA; MAGIĆ IVAN, KATARINA, ŽEŽELJ PAVAO I TEREZIJA

18. srijeda 7:00 sati: *Belić MIJO, IVAN I MALIŠ DANICA; *ŠVENDA TOMO, MARIJA; BERMANEC IGNAC I CECILIJA

19. četvrtak 7:00 sati: *HOZMEC STJEPAN, IVAN I TEREZIJA; *+čl. ob. BOŽEK MIRKO, MATIJA, FRANCISKA, HUZANIĆ MIJO I DOROTEJA

20. petak Sv. Andrija Kim Taegon, prezbiter i drugovi mučenici
7:00 sati: *BRANILOVIĆ IVAN; RIHTARIĆ DANICA I MARIJAN
18:00 sati: *REIF STJEPAN, JULIJANA, ALOJZ I ANTUN; *BOGOMOLEC MARIJA;
Prijе svete mise prilika za svetu ispoвijed; poslije mise: priprema za sakramente

21. subota Sveti Matej, apostol i evanđelist; blagdan
7:00 sati: *ANTUN ŠTEFOK (III.); *IVAN ČAVLEK (III.)
15:30 sati: krštenje: Borna Blažinčić
16:30 sati: vjenčanje: Vanja Klijajić i Sanja Kočić

XXV. NEDJELJA KROZ GODINU – 22. 9. 2019.

7:00 sati: Rana župna misa

9:00 sati: Otok: *BOGOMOLEC JOSIP, TOMO I EVA

9:00 sati: Cirkovljani: *BLAŽENKA HORVAT (III.)

10:30 sati: poldanjica: *NAJMAN ANTUN; *ŠOŠTAREC DRAGUTIN, DOROTEJA I STJEPAN; *KEROVEC ANICA (III.); *ŠPOLJAR JASMINKA I BRANKO;

Krštenje: Dora Majdandžić

TISAK: Glas koncila, Listić sv. Jakoba, Mali Koncil (MAK) – pretplatite se za novu školsku godinu!
- dječji pjevački zbor "Ribari sv. Jakova" ima probe utorkom u 15:30 sati. Pozivamo nove članove (osnovnoškolce) da im se pridruže!

- sastanak za roditelje prvpričesnika: u četvrtak u 17:00 sati u župnoj crkvi.

- ŽUPNA KATEHEZA: Prvpričesni: Grupa I: četvrtak u 16:00 sati
Grupa II: subota u 9:00 sati

Krizmanici: Grupa I: srijeda u 15:00 sati
Grupa II: srijeda u 16:00 sati

OZIV: Andrej Kežman i Ela Mezga
Dejan Kuzmić i Sanja Turek

24. nedjelja kroz godinu

Lištić sv. Jakoba

broj 822 liturgijska godina C

15. rujna 2019.

Gdje ljudi kažu izgubljen –
On kaže nađen.

Gdje ljudi kažu osuđen –
On kaže spašen.

Gdje ljudi kažu ne –
On kaže da.

Gdje ljudi svoj pogled
odvraćaju ravnodušno i
oholo – njegov pogled tu
gori ljubavlju kao nigdje
drugdje.

D.B.

+ Okuplјahu se oko njega svi carinici i grešnici da ga slušaju. Stoga farizeji i pismoznaci mrmžaju: "Ovaj prima grešnike, i blaguje s njima."

Nato im Isus kazao ovu prispolobu: "Tko to od vas, ako ima sto ovaca pa izgubi jednu od njih, ne ostavi onih devedeset i devet u pustinji te pođe za izgubljenom dok je ne nađe? A kад je nađe, stavi je na ramena sav radostan pa došavši kući, sazove prijatelje i susjede i rekne im: 'Radujte se sa mnom! Nađoh ovcu svoju izgubljenu.' Kažem vam, tako će na nebu biti veća radost zbog jednog obraćena grešnika nego li zbog devedeset i devet pravednika kojima ne treba obraćenja."

"Ili koja to žena, ima li deset drahma pa izgubi jednu drahmu, ne zapali svjetiljku, pomete kuću i brižljivo pretraži dok je ne nađe? A kад je nađe, pozove prijatelje i susjede pa će im: 'Radujte se sa mnom! Nađoh drahmu što je bijah izgubila.' Tako, kažem vam, biva radost pred anđelima Božjim zbog jednog obraćena grešnika."

Evangelje po Luki (Lk.15, 1-11)

OČEV ZAGRLJAJ

Isusove prispodobe pričaju kako se izgubi jedna ovca, jedna drahma, jedan sin... Naizgled, sve su to porazi Božji. Ipak, Njegova ljubav pobjeđuje hitajući, nestajući za izgubljenim, gubeći se za njim sve dok ga ne dostigne. Bog u ovoj prispodobi *jest Bog koji se gubi samo za jednoga. Jedan, samo jedan od nas, i to izgubljen, jest dovoljan* (A. Caseti). Za razliku od sina koji se rađa sa srcem propetim za dalekim stvarima, spremnim pohitati za njima, Otac ima srce propeto za sinom. U daljinu hita samo zbog njega, u stanju se izgubiti radi njega! U stanju je izgubiti svoj interes. Zato Otac ne pita vraća li se sin zbog toga što bježi od rogača i željan je kruha, ili se vraća zbog njega? Dovoljno je da je sin krenuo prema Njemu. Videći ga, već izdaleka, trči pred nj i baca mu se oko vrata... *Ne da mu govoriti da bi ga spasio od njegova vlastitog srca, od savjesti da počne optuživati i ponižavati... da ga prošlost ne bi tištila* (E. M. Ronchi)! Kakva nježnost! Otac ne gleda na ono što je sin loše učinio, ne kani raspravljati o poniženju koje je priredio i sebi i Njemu. On želi ono što je oduvijek želio: sina! I od toga ne odustaje. Jedino to vidi. I kroz to gleda povratnika. U njemu vidi sve ono najbolje što mu želi dati. Jer Njegovo oko je dobro. Dobar pogled dolazi iz obilja dobra Njegova srca! Nema u njemu nikakva zla pa ni zla pamćenja. Životvorac sinu koju se vratio želi dati život. Kao i u početku. Kod Njega je sve nedokučivo jednostavno: uvijek, prije i poslije svega – Dobrota. Dobro

jače od sumnju, izdaje, grizodušja... toliko jako da oslobađa, preporuča i učvršćuje.

Onoga tko ima uši da čuje, oko da vidi. Stariji sin se, naizgled pravedan, vraća sa posla i upada u krizu! Ne shvaća prijem kojega uživa povratnik. Jer sve mjeri prema zasluzi: dati – primiti. *Uvijek ti služim i nikad mi nisi dao...* Evo još jednog sluge! To nisu riječi sina nego najamnika koji „zna“ da radi na tuđem imanju. Ni on sebe ne doživljava Očevim sinom! Još jedan izgubljeni! I njega Otac želi spasiti: *sinko, pa ti si uvijek sa mnom i sve moje – tvoje je!* Hoće li razumjeti? Neće otprve jer odbija ući u Očevu radost i veselje! Današnja nam prispodoba govori o dvije vrste rasipništva: rasipništvo pod likom raspuštenosti i rasipništvo pod likom vjernosti i radinosti! U oba slučaja sin rasipa i proigrava svoje *biti Očev sin*. U oba slučaja sin ne vidi i ne čuje Očevu ljubav. U oba slučaja postaje sluga. Navlači Ocu zebnju na srce. Pred očima mu poništava Njegovo najdraže.

Nijedna druga stranica svjetske literature ne dotiče tako duboko samu strukturu čovjekova postojanja, nijedna ne daje tako dubok uvid u Božje srce. Točno odražava ravnu liniju Božje ljubavi i vjernosti, ali i parabolu ljudske (ne)vjernosti i traganja. Radosna je vijest što prije i poslije svih čovjekovih traganja i lutanja jest Očeve dobro srce. U njemu je život Njegovim sinovima. I prije i poslije svega. Jer samo takva dobrota i ljubav mogu život činiti životom. Sve drugo je lutanje, traganje za Očevim zagrljajem.

I.Č.

Prihvatiti sebe, druge, život

Mnoštvo crnih prognoza ne daje čovjeku ni da slobodno diše. Umori, tjeskobe, brige, salijeću nas svaki dan. Ponekad čovjeku trgaju i san. Pa i vlastiti životni promašaji: skršena priateljstva, nezadovoljstvo sa zvanjem, službom, razočaranje u djeci, brak u rasulu - mogu stvoriti u nama osjećaj promašenosti, krša i loma. Što činim s krhotinama? Možda se rezignirano povlačim, stvaram oko sebe „zaštitne omotače“, kritiziram, gnjevim se ili čak padam u očaj. Moje krhotine, koje su nastajale godinama mojega života, mogu imati strašnu moć nade mnom. Mogu činiti da se osjećam da sam jedna velika ruševina i oduzeti mi svu ljepotu i volju za životom.

Isus je pokušao sastavljati krhotine. To je bio njegov životni poziv. Od promašenih, skršenih ljudskih sudbina podizao je osobe, osobe koje započinju s novom nadom, osobe koje otkrivaju dobro u samima sebi, osobe koje kroz život idu s novom snagom i željom za obraćenjem: carinik, gubavac, opsjednuti, apostoli... I meni krhotine mogu nešto važno pokazati: kad opazim suzu na nečijem oku, tog časa mogu osjetiti njegov zov za pomoć. To mi može biti znakom da se u toj duši nešto slama. Od ruševina i krša bombardiranih gradova nakon rata podizala su se brda ruševina. Tamo gdje ih se dobro iskoristilo - uredilo i zasadilo zelenilom — danas je raj za ljudе koji traže osvježenje. Ne mogu li krš i ruševine nekih mojih predodžbi biti nekome sposobni? Kad pronađem mir, mogu ga podijeliti s drugima.

»Današnji dan ne započinji krhotinama od jučer! Jučerašnji dan — svi dani i sve godine — minuli su, pokopani u vremenu. U njima više ništa ne možeš promijeniti! Je li bilo krša i loma? Ne uzimaj ih sa sobom jer ranjavat će te dan za danom. Na koncu nećeš moći živjeti.

Ima krhotina kojih se možeš rješiti stavši li ih u Božje ruke. Ima krhotina koje možeš spasiti ako uistinu oprostiš. A ima krhotina koje ne možeš spasiti ni pod cijenu ikoje ljubavi. Te moraš ostaviti na miru!« (P. B.) Tako i »izgubljeni sin« treba zaboraviti sve lomove, jer mu je milosrdni otac sve oprostio i darovao mu mogućnost novog početka.

Hvala ti, Gospodine, što danas živim s tobom, što me uzimaš takvim kakav jesam. Ne moram biti drugaćiji da bih krenuo dalje s tobom. Ti ne tražиш neke savršene ljudе, besprigovorne, bezgrešne. Hvala ti što s tobom nadvladavam krhotine svog života i što s tobom danomice iznova započinjem.

Sedam ukora

Ukorih srce svoje sedam puta!

Prvi put: kad se kušah dočepati visokog položaja izrabljujući slabije.

Drugi put: kad se pretvaraš da sam hrom pred onima koji bijahu obogaljeni.

Treći put: kad, budući da mi bijaše dano da biram, radije izabrah lagano nego teško.

Četvrti put: kad sam, pogriješivši, tješio sam sebe pogreškama drugih.

Peti put: kad bijah poslušan iz straha tvrdeći onda da sam jak u strpljenju.

Šesti put: kad podizah halju da bih izbjegao glib života.

Sedmi put: kad pjevah hvalospjeve Bogu i mišljah da je pjevanje vrlina. K.G.